

Grażyna Jankowska

Centrum Edukacji Nauczycieli w Suwałkach

Scenariusz zajęć z dziećmi 5-6-letnimi

Temat: TEN NUMER TRZEBA ZNAĆ!

Cele:

- zapoznanie z europejskim numerem alarmowym 112,
- uświadomienie znaczenia znajomości numeru alarmowego,
- kształtowanie umiejętności rozpoznawania zapisu graficznego numeru alarmowego 112,
- rozpoznawanie przez dzieci sygnałów alarmowych pojazdów uprzywilejowanych,
- kształtowanie umiejętności przekazywania informacji właściwym służbom.

Metody pracy: słowna, oglądowa, działań praktycznych.

Formy pracy: indywidualna i zbiorowa.

Środki dydaktyczne: kolorowa tablica edukacyjna „Numer alarmowy”, karty pracy, płyta CD z nagraniem sygnałów alarmowych, telefony-zabawki, sylwety przedstawiające: lekarza, strażaka, policjanta, kartki z wydrukowanymi numerami alarmowymi.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa tematyczna „Telefon” połączona z umiejętnością korzystania z aparatu telefonicznego. Dzieci próbują samodzielnie korzystać z telefonu „wybierając” numer oraz improwizując rozmowę telefoniczną.

2. Zaprezentowanie numeru alarmowego (załącznik).

Objaśnienie, jak prawidłowo należy wezwać pomoc telefonicznie; zwrócenie uwagi na to, że nie wolno dzwonić pod numer alarmowy dla żartów:

W przypadku zauważenia pożaru lub innego niebezpiecznego zdarzenia należy niezwłocznie zaalarmować osoby przebywające w strefie zagrożenia oraz wezwać pomoc.

Po wykręceniu numeru alarmowego i zgłoszeniu się dyżurnego należy spokojnie i wyraźnie:

- podać swoje imię i nazwisko,
- powiedzieć, co się stało (wypadek, pożar itp.),
- określić, gdzie zdarzył się wypadek (pożar...),

Po podaniu informacji nie należy odkładać słuchawki do chwili potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia.

3. Układanie obrazka z pociętych części.

Z pociętych części obrazka dzieci układają obraz graficzny numeru alarmowego – 112, następnie wypełniają kolorem kontury tego obrazka.

4. Zabawa dydaktyczna „Dopasuj”.

Prowadząca wiesza na tablicy sylwety czterech postaci: lekarza, pielęgniarki, policjanta oraz strażaka. Na tacy znajdują się ilustracje przedstawiające następujące przedmioty: stetoskop, strzykawka, czepek pielęgniarski, gaśnica, bandaż, czapka policyjna, pałka policyjna, wąż strażacki, lizak policyjny, fartuch lekarza, patyczek, hełm strażacki, gwizdek. Zadanie dzieci polega na podaniu nazw tych przedmiotów, następnie poinformowaniu, do kogo należą i ewentualnie, do czego służą. Następnie dzieci zawieszają ww. ilustracje na tablicy obok przedstawiciela odpowiedniego zawodu.

5. Zabawa dźwiękonaśladowcza „Syreny alarmowe”.

Wysłuchanie nagranych na płytę CD sygnałów alarmowych, wydawanych przez poszczególne pojazdy uprzywilejowane. Dopasowanie przez dzieci dźwięku syreny do właściwego pojazdu ratunkowego. Próby naśladowania przez dzieci odgłosów wydawanych przez poszczególne pojazdy.

6. Podsumowanie.

Dzieci, stojąc w kole, rzucają do siebie pluszową piłkę; dziecko, które złapało piłkę kończy zdanie: „Dziś nauczyłem się, że” i rzuca piłkę do następnej osoby.

Bibliografia:

1. Klus-Stańska Dorota, Nowicka Marzena, *Bezpieczeństwo dzieci. Scenariusze zajęć dla rodziców i nauczycieli*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 1999.
2. Portal internetowy www.interklasa.pl [data dostępu: 25.05.2015].
3. Portal internetowy www.profesor.pl [data dostępu: 25.05.2015].
4. Portal edukacyjny <http://wychowaniekomunikacyjne.org/index.php?page=nauczyciele> [data dostępu: 25.05.2015].

Załącznik:

112